

Θεία Λειτουργία (ο Χορός).** Ι. Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς.../ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (12ῃ13).* /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./Αμήν. **στίχος α΄. ...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς(3).**/.Κύριε, ἐλέησον (2). /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοι, Κύριε./ Ἀμήν. Στίχ. α΄. **...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἡ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ἡ...), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα (3).** Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὦν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./** Κύριε ἐλέησον (2). / Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. *Στίχ. α΄. ...Ἀπολυτίκιον/(ἐὰν εἶναι ἕνας ἱερεὺς·) ὁ α΄ χορός· Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...***ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.**

25-7, 9-12, Ἦχος δ΄, *Ταχὺ προκατάλαβε, Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ὑννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.**ΗΧΟΣ Γ΄. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.* Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατὴρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. *KONTAKION/* Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./(νε) Δύναμις. (αρνά)Ἅγιος ὁ Θεὸς - Ἅγιος ἰσχυρός - Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. /ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/**Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / *ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε ἐλέησον (γ΄) (8) (*τὴν τελευταίαν ἅπαξ*) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(7) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(2)/ Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον (2).] **Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, - ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα (γ΄). /** Κύριε ἐλέησον.(5) / Παράσχου Κύριε(6)./Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (*στὰ συλλείτουργα: Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερεώμά μου, καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου*)./Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν

ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν./ Ὡλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου./Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ὡξιον καὶ δίκαιον./ **Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν./**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν./ **Ὡξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.** / Κύριε ἐλέησον./Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου./[*Κύριε ἐλέησον (ς).* *Παράσχου Κύριε (ς)*] ἡ **Κύριε ἐλέησον(3)/**Σοί, Κύριε./Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. /Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./ Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.** (*Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου...*)/ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./ **Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῇ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.** / Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (2)./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. **Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.(τρίς).**/(*Μετά πνευμάτων δικαίων...*)/Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. /Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη./Ἀμήν.**ὅ,τι ειναι ὑπογραμμισμένο* αλλάζει *ενδεχομένως* ἀπὸ *Λειτουργία* σε *Λειτουργία*. *χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα έχει τον Απόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα. είμαστε ὄρθωι* *όταν, ο ιερέας μας ευλογει (κλίνουμε και την κεφαλή), όταν μας θυμιάζει, όταν περνάει ἀπὸ μπροστά μας τὸ Ευαγγέλιο, όταν λέμε τὸ "Πιστεύω" και το*

"Πάτερ ημων". (πρότασις: ο Ὁρθρος μεταφέρεται στο εσπέρας, το πρωί η Θ. Λειτουργία αρχίζει αμέσως μετά την Προσκομιδή και την ανάγνωση της Θείας Μετάληψης. έχοντας την παρούσα φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλτες!!) https://www.youtube.com/user/KERMENI (βλέπε πληροφορίες).

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ (καὶ Μνημόσυνο τὴν Κυριακῇ)...Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ΄). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι Σοῦ ἐστὶν...] **Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ΄.(ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...)** Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα...Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ὑδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.

..... *στην Διακαινίσιμο εβδομάδα ἀντί των ανωτέρω:* Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοις ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.(3) Ἀναστάς ὁ Ἰησους ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

..... *Ἱερεὺς (Δ)· Ἐλέησον* ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. *Ἀναγνώστης* Κύριε, ἐλέησον.... **(ΘΥΜΙΑΖΟΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ)** Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία αὐτοῦ, [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ΄)....

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ΄).....Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς+ Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς· Δέσποτα, πολυέλεε... Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς *θυμῖα καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει Ἦχος πλ. α΄. Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθένε>, ψάλλεται τό· <Χριστὸς ἀνέστη>.* *Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεὺς(λαβὼν ἓναν ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν)· + Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,... Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἱερεὺς· Ἦχος βαρύς. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέинаσαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δῖς.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).*

Κυριακὴ πρό των Φώτων, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)Ἀντίφωνον Α΄, Ἦχος β΄. Στίχ.Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς. **Στίχ.**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄, Ἦχος β΄.Στίχ.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ...

Ἀντίφωνον Γ΄, Στίχ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

ὁ α΄ χορός, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄(αλλάζει)

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἡύδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ ...

Μικρὰ Εἵσοδος. Εἵσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα

ὁ α΄ χορός,Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ ,...

.....

4-1, ὁ β΄ χορός, Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον, Ἦχος δ΄ Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

.....

5-1, ὁ β΄ χορός, Προεόρτιον (Παραμονῆς) Ἦχος δ΄

Ἀπεστρέφετό ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

.....

ὁ α΄ χορός, Τοῦ Ναοῦ,

ὁ β΄ χορός Κοντάκιον Προεόρτιον Ἦχος δ΄, Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με, σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τρισάγιον. Ἀπόστολος, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα **(δ΄:5-8)**

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφορήσον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ (ΜΑΡΚΟΣ, α΄, 1-8) [ΟΤΑΝ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ Η ΚΥΡΙΑΚΗ «ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ» ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ «ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ», ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ «ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ» (ΜΑΡΚΟΣ, α΄, 1-8)]

Η ασκητική Ορθοδοξία

Ην δε Ιωάννης ενδεδυμένος τρίκας καμήλου και ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού και εσθίων ακρίδας και μέλι άγριον **(Μαρκ. α΄,6).**

Παρουσιάζοντας η σημερινή ευαγγελική περικοπή το πρόσωπο, το κήρυγμα και το έργο του Ιωάννου του Προδρόμου, του Βαπτιστού του Χριστού, καθώς επίσης και την επίδραση που είχε στον λαό η διδασκαλία του, μας προετοιμάζει για την μεγάλη εορτή των Θεοφανίων. Επίσης, επειδή είναι η πρώτη Κυριακή του νέου χρόνου, μας δίδεται η δυνατότητα να δούμε τον αληθινό χαρακτήρα της Ορθοδοξίας.

Για τον σημερινό εκκοσμικευμένο άνθρωπο η προβολή ενός ασκητού και μάλιστα στην αρχή του χρόνου, που ζούσε στην έρημο και ήταν ενδεδυμένος με δέρμα καμήλου και έτρωγε ακρίδες και μέλι άγριο, αποτελεί ένα πρόβλημα. Ίσως είναι και μια τρομερή πρόκληση. Λένε ότι ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος μπορεί να παρουσιασθεί σαν πρότυπο ενός ασκητού και μάλιστα ερημίτου, όχι όμως και ενός οικογενειάρχου, που κατοικεί στον κόσμο και αντιμετωπίζει τόσα προβλήματα.

Πραγματικά. Σκεπτόμαστε πολλές φορές, πώς μπορεί να μιλήσει μια τέτοια μορφή στον σύγχρονο άνθρωπο ή πως μπορεί να εργασθεί αποδοτικά η Ορθοδοξία σε μια κοινωνία, που έχει μάθει να ζει με άνεση, που έμβλημά της έχει την ευζωία και την καλοπέραση;

Πρόδρομος-Χριστός, έρημος-κοινωνία

Κατ’ αρχάς πρέπει να πούμε ότι ο Τίμιος Πρόδρομος προετοίμασε τον δρόμο για την έλευση του Χριστού. Δηλ. υπάρχει μια κοινωνία μεταξύ των δύο αυτών προσώπων. Κατά τον ίδιο τρόπο υπάρχει μια θαυμάσια σύζευξη, θα μπορούσαμε να πούμε αλληλοπεριχώρηση μεταξύ της

ερήμου και της κοινωνίας. Η έρημος, με όλο τον δυναμικό χαρακτήρα, καθαρίζει τον άνθρωπο από τα πάθη, προετοιμάζει τον δρόμο για την έλευση της Βασιλείας του Χριστού, οπότε επανερχόμενος στην φυσική ζωή αποκτά την πραγματική κοινωνία με τον Θεό και τους ανθρώπους. Κατά τον άγιο Ισαάκ δεν μπορεί ο άνθρωπος να γαληνέψει εσωτερικά, όταν ενεργούν οι αισθήσεις, ούτε τα σωματικά πάθη καταργούνται ή οι πονηροί λογισμοί εκλείπουν «άνευ της ερήμου». Και όταν ειρηνεύσει εσωτερικά, τότε γίνεται ο πιο κοινωνικός άνθρωπος. Με άλλα λόγια η έρημος οδηγεί στον Χριστό και ο Χριστός είναι η έρημός μας.

Το ορθόδοξο ήθος είναι ασκητικό

Έπειτα η ένσταση των σημερινών ανθρώπων, ότι ένας ασκητής δεν μπορεί να μιλήσει στον άνθρωπο που ζει στην κοινωνία, δεν είναι ορθή για δυο βασικούς λόγους. *Πρώτον* γιατί στην Ορθόδοξη Πατερική διδασκαλία δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ κοσμικού και μοναχικού τρόπου ζωής, ούτε μεταξύ αγάμων και εγγάμων, αλλά μεταξύ ανθρώπων που έχουν το Άγιο Πνεύμα και ανθρώπων που δεν το έχουν. *Δεύτερον*, γιατί ο τρόπος ζωής, όπως τον περιγράφει η Αγία Γραφή και τον βιώνουν οι άγιοι, είναι ασκητικός.

Η Αγία Γραφή λέγεται Ευαγγέλιο, που θα πει καλή αγγελία. είναι η μαρτυρία της νέας ζωής. Αυτή δε η νέα ζωή, η απόκτηση της σωτηρίας προϋποθέτει έναν ασκητικό τρόπο ζωής, που πρέπει να βιούται απ’ όλους τους Χριστιανούς, που θέλουν να λάβουν το Άγιο Πνεύμα, είτε είναι έγγαμοι είτε είναι άγαμοι.

Οι παραγγελίες «αγωνίζεσθε εισελθεῖν διὰ της στενῆς πύλης» **(Λουκ. ιγ΄ 14)**, «η βασιλεία του Θεού βιάζεται και οι βιασταί αρπάζουσιν αυτήν» **(Ματθ. ια΄ 12)**, «νεκρώσατε τα μέλη υμών τα επί της γης» **(Κολ. γ΄ 5)** κλπ. έχουν απόλυτη και καθολική ισχύ, αναφέρονται σε όλους τους Χριστιανούς, ανεξάρτητα του τόπου κατοικίας και του τρόπου ζωής τους. Διότι, όπως η σωτηρία που τελείωσε ο Χριστός προσφέρεται σε όλους τους βαπτισθέντας «εις το όνομα της ζωοποιού και θεαρχικής Τριάδος», έτσι και ο δρόμος της σωτηρίας είναι κοινός για όλους τους Χριστιανούς.

...Οι σύγχρονοι άνθρωποι μαστίζονται κυριολεκτικά από τα τρία πάθη (φιληδονία, φιλαργυρία, φιλοδοξία). Είναι δούλοι των παθών και της φύσεως. Από αυτή την δουλεία, προέρχεται το άγχος και η ανασφάλεια.

Γί αυτό ο ασκητικός τρόπος ζωής, που συνιστά το ορθόδοξο ήθος, πρέπει να βιούται από όλους τους Χριστιανούς, για να απαλλαγούν από την κακοδαιμονία.

Οι μοναχικές αρετές είναι κατ’ εξοχήν ευαγγελικές αρετές, πρέπει να βιώνονται από όλους τους Χριστιανούς με μετριοτέρα μορφή και ανάλογη προσαρμογή.

Επομένως η ασκητική μορφή του Ιωάννου του Προδρόμου διδάσκει τον ασκητικό τρόπο ζωής του ορθοδόξου Χριστιανού, διὰ του οποίου συνδέεται με τον Χριστό και αποκτά την θέωσή του.**«Οσμή Γνώσεως» Εκδόσεις Τέρτιος,http://img.pathfinder.gr/clubs/files/74432/1.doc**